

FRANJEVAČKA CRKVA SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU

TJEDNE OBAVIJESTI

GODINA IX. broj 455 11. listopada 2020.

28. NEDJELJA KROZ GODINU (A)

KOGA GOD NAĐETE, POZOVITE NA SVADBU.

U ono vrijeme: Isus ponovno prozbori svećeničkim glavarima i starješinama naroda u prisposodobama: »Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu. Posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedohše doći. Opet posla druge sluge govoreći: 'Recite uzvanicima: Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu!' Ali oni ne mareći odoše – jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom. Ostali uhvate njegove sluge, zlostave ih i ubiju. Nato se kralj razgnjevi, posla svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali. Tada kaže slugama:

'Svadba je, evo, pripravljena, ali uzvanici ne bijahu dostojni. Pođite stoga na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!' Sluge izidoše na putove i sabraše sve koje nađoše – i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju.« Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbenu ruho. Kaže mu: 'Prijatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga ruha?' A on zanijemi. Tada kralj reče poslužiteljima: 'Svežite mu ruke i noge i bacite ga van u tamu, gdje će biti plač i škrgut zubi.' Doista, mnogo je zvanih, malo izabranih.«

Mt 22, 1-14

ZAODJENUTI U KRISTA

Poziv tvoj, Gospodine, neprestano se ponavlja. Tvoj "Dodite!" odjekuje i danas, svake nedjelje, svakog dana Gospodnjeg. Dodite na misu! Dodite na lomljenje kruha i bratsko zajedništvo. Dodite na gozbu ljubavi. Sve je pripravljeno, stol, kruh, vino..... Ima za sve i za svakoga mjesta i hrane. Dodite!

Oni se u evanđelju od reda počеше ispričavati, tražiti načina da ne moraju doći. A oni najdrskiji usudiše se maltretirati tvoje sluge. Kao da su ih u nečemu napali ili ugrozili! Samo su došli i pokušali prenijeti tvoju želju da vidiš sve ljude oko svoga stola. Oko stola ljubavi.

Stojimo pred tajnom tvoga poziva! Nije li to dar, milost, počast? Ispada kao da je svima u evanđelju to bio teret, nepoželjna obveza. Izmotavali su se ili otvoreno suprotstavili tvom pozivu. Došli su na gozbu oni koji su na prepad zatečeni na trgovima i ulicama i bili privučeni zovom koji obećava sigurnost jednog dana.

Dodite na gozbu! To vrijedi i danas. I danas, Gospodine Isuse, zoveš. Svake nedjelje tražiš načina da pokucaš na naša vrata. Misa

je, gozba se ljubavi organizira nedjeljom; dan je to novog života, dan kad se želiš uvijek iznova darovati. To je dan bratskog susreta što ga ti predvodiš i blagoslivlješ. Nedjeljna misa! Koliko isprika traži čovjek i danas da se otme toj obvezi. Upravo zato jer je smatra obvezom, a ne darom, ne milošću i čašću. Uvijek neki posao, neka nova obveza, nešto što mislimo da se ne može preskočiti, nešto nepredviđeno dođe. Ne mogu na misu?!

Vjerujem, Isuse, da te ne boli toliko to što ne možemo koji puta

odazvati se tvome zovu na euharistijsko slavlje, koliko činjenica da je to katkada raspoloženje volje koja ne želi ništa učiniti da se dođe do susreta kod lomljenja kruha. A nije to samo misa! To je poziv na svaku gozbu ljubavi, na svaki susret s tobom, na svaki sastanak spasenja. To je stav ljudi pred svim tvojim inicijativama.

Uvijek novom upornošću ljubavi zoveš: "Dodite! Dodite k meni, ostavite se zlog puta, dođite na vodu života, a ostavite presahle bunare; dođite kruhu živome, a ne tražite život u užicima koji ne obećavaju budućnost! Dođite k meni! Dođite na gozbu!" Da, Isuse! Sve je pripravljeno. Sve si učinio da to bude gozba tvoje ljubavi. Ništa nisi propustio. Učinio si sve i dao od sebe sve! I život si svoj utkao u tajnu ove gozbe. Evo me, dolazim da se na izvoru tvoje žive vode napojim i za stolom tvoje ljubavi nahranim.

fra Zvezdan

SVETA TEREZIJA AVILSKA

Terezija Avilska, obično zvana Velika, ili Terezija od Isusa, rođena je 28. ožujka 1515. u Gotarrenduri kod Ávile, u španjolskoj pokrajini Castilli, a ime koje su joj dali po rođenju bilo je Teresa Sánchez de Cepeda y Ahumada. Prema vlastitom svjedočanstvu, roditelji su joj bili bogobožni ljudi, koji su svoju mnogobrojnu djecu (devet dječaka i četiri djevojčice) nastojali odgajati tako da upiju životne i kršćanske vrijednosti. Tako je i Terezija rasla u bogobožnosti i iznimnom zanimanju za sve što je

bilo duhovno, ali je jednako uživala i u sasvim svjetovnim stvarima, koje su je, kako je kasnije ocijenila, udaljavale od Boga.

Unatoč objektivno teškom životnom putu i krhkom zdravlju, bila je vrlo snažnog karaktera, čvrste volje i radosna duha. Sama je svoj život doživljavala kao trajnu borbu sa svojim slabostima, odnosno nije se u potpunosti predavala redovničkom životu i Božjoj ljubavi, nego je svemu više pristupala formalistički. Sve dok jednom prilikom nije pronađen jedan kip teško izranjenog Krista, koji ju je toliko dojmio da se od tada njezin duhovni život potpuno promijenio.

Željna da tu duhovnost i predanje Bogu prenese i na druge, odlučila je obnoviti karmelićanski red, pa je tako, uz potporu biskupa grada, osnovala u Ávili 1562. god. prvi reformirani karmel, a potom je u narednim godinama osnovala i druge. Među njima se posebno ističe onaj bosonogih karmelićana, kojega je 1568. god., zajedno sa svetim Ivanom od Križa, utemeljila u mjestu Duruelu, nedaleko od Ávile, a koji će biti poticaj za nove slične karme, te će uskoro biti organizirana i priznata provincija bosonogih karmelićanki.

Štuje se kao zaštitnica Španjolske, bolesnika, djece bez roditelja, čipkara, redovnika i ljudi koje ismijavaju zbog njihove vjere.

BOG POZIVA SVE LJUDE

Bog i njegova dobrota otvoreni su svim ljudima. Bog je otvoren čovjeku u kojem prebiva. U svakom čovjeku. Boga se ne može privatizirati niti za samoga sebe niti za određenu Crkvu, niti za određeni narod. Bog je Bog svih ljudi. U čovjeku drijema naklonost da sve privatizira. Trajno polazi od samoga sebe. Nikako da izide iz sebe i da se otvori drugome. Tako je čovjek u napasti da i Boga privatizira.

Dok god privatiziramo Boga kao moga, tvoga... daleko smo od istinskog Boga. Bog je univerzalan. Sa svakim se on može identificirati i od svakoga je različit. On je imanentan (u svemu) i transcendentan (različit od svega). Mi ljudi smo 'kapi' u Božjem oceanu života. Tek kad smo cjelina (univerzum) tek tada doživljavamo osmišljenost svoje egzistencije, svoje zajedništvo i bratstvo. Samim time što je čovjek ljudsko biće, pozvan je da postane istinski čovjek, slika Božja.

Čovjek je datost koja tek u vremenu dorasta i postaje ljudsko biće. Mi smo dani i zadani. Svi mi imamo poziv da postanemo ljudi, da ostvarimo Božji projekt u sebi. Zato nam Bog i šalje Sina kao ostvareno ljudsko biće i da nam podsvijesti da smo svi Božji sinovi i kćeri. Pred Bogom nema nepoznatog. Nitko nije isključen, nitko nije otpisan. Nitko ne može reći da je određen za zlo. Svi imamo vrijednost i pozvani smo na dobrotu (kraljevstvo Božje).

Marijan Jurčević, OP

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 12. listopada

Maksimilijan, Makso, Velibor, Serafin

UTORAK, 13. listopada

Teofil, Bogoljub, Romul, Venancije

SRIJEDA, 14. listopada

Kalist I., Divna, Stanislav

ČETVRTAK, 15. listopada

Terezija Avilska, Tereza, Tekla

PETAK, 16. listopada

Hedviga, Margarita Marija Alacoque

SUBOTA, 17. listopada

Ignacije Antiohijski, Vatroslav, Vatro

NEDJELJA, 18. listopada

29. KROZ GODINU

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati.

Ponedjeljkom **nema** svete mise.